

BUCKINGHAM PALAČA ZADETA

Vogal kraljeve palače v Londonu je bil porušen... Boji se še vrše

Med več tisoč drugimi poslopji v Londonu je nemška bomba iz zraka zadela in močno poškodovala kraljevo Buckingham palačo, kjer stanujejo angleški kralji.

Pod okni sobe kraljice Elizabete leži velik kup razvalin in porušeni je kopalni bazen, ki je bil nalašč zgrajen za kraljevi hčerki princezo Elizabeto in princezo Margaretto Rozo. Pod štirimi platanami na vrtu, kjer navadno kralj in kraljica vsako leto večkrat priredita vrtno zabavo za svoje goste, je 15 čevljev globoka in 20 čevljev široka jama, ki jo je izkopala bomba.

Ko je bila vržena bomba, sta bila kralj in kraljica odsotna iz palače in sta prenočevala na gradu Windsor.

Na severni strani palače, kjer imata svoje sobe kralj in kraljica, je bila razbita vsaka šipa. Iz nekega okna je bil celo vržen obod. Sedem kamnitih stebrov se je razbilo v tri ali štiri kose; ene stopnice, ki vodijo na balkon, so se zrušile.

Tekom dneva sta si kralj in kraljica ogledala poškodovani del svoje palače.

Nemci prete

Nemški viri pravijo, da bodo nemški aeroplani v povračilo za bombardiranje Berlina, še s tem večjo silo bombardirali London; 2500 aeroplanov bo vsak dan po štirikrat poletelo nad London in bodo sipali na mesto najtežje bombe.

Nek častnik, ki je dodeljen štabu feldmaršala Goeringa je rekel:

"Sedaj, ko je bila bombardirana naša palača poslanske zbornice, ne vem, zakaj tudi mi ne bi porušili poslopja angleškega parlamenta. Ako bodo angleški letalci zadeli kancelarjevo palačo, bomo mi porušili Buckingham palačo in grad Windsor."

Angleži vračajo

Sinoči je angleška admirali-teta naznanila, da angleške bojne ladje in aeroplani napadajo nemška pristanišča v Franciji, ki so za nemško armado največjega pomena za vpad v Anglijo.

To sporočilo je prišlo kmalu zatem, ko je ministrski predsednik Winston Churchill po radio posvaril prebivalstvo Anglije, da Hitler ob obali Rokavskega preliva zbira vojaštvo in bojne ladje, da vpadе v Anglijo.

Poleg tega so angleški letalci tudi bombardirali železniško postajo v Potsdamu pri Berlinu, mornariško ladjedelnico v Wilhelmshafen, pristanišče v Bremenu ter holandska in belgijska pristanišča in postojanke nemških velikih topov v Cap Griz Nez.

Kot poroča Associated Press so včeraj zjutraj angleški letalci vrgli na Berlin več vžigalnih bomb, ki so zažgale neko veliko tovarno.

Nezaposlenost v Franciji

Med delavstvom se širi nezadovoljstvo, ki ga podžigajo komunisti. — Narod ne zaupa Pétainovi vladi. — Agitatorji na delu.

V okolici Pariza je nad 300 tisoč nezaposlenih, torej mnogo več kot jih je bilo v normalnih časih v vsej Franciji. In nezaposleni postajajo od dne do dne bolj nezadovoljni.

To je ugotovil Andre Grisoni, predsednik županske zveze v Seine departmentu.

Dostavil je, da mora biti delan nekakšen načrt za industrijalno obnovo, in da morajo ta načrt odobriti tudi nemške oblasti. Dokler se to ne zgodi, ne sme Nemčija izpustiti francoskih vojnih ujetnikov oziroma demobilizirati francoske armade. Vojni ujetniki in bivši vojniki bi le povečali armado nezaposlenih.

Delavci so že zdaj skrajno razburjeni, — je dostavil, — razburjenje in nezadovoljstvo pa še bolj netijo razne komunistične skupine. Agitatorji so zelo inteligentni izvežbani delavci. Mi jim moramo biti nenehoma za petami, če hočemo preprečiti vstajo ljudske fronte.

Delavci se med drugim pri- tožujejo, ker morajo biti zve-

čer ob poldevetih vse gostilne zaprte ter pravijo, da vsled tega nimajo nobenega primerne- ga zbirališča. Ta odredba je bila pa potrebna zaradi pogostih spopadov med nemškimi vojniki in francoskimi civilisti.

Mladinsko gibanje se prese- netljivo širi v Parizu in v okupiranem francoskem ozemlju. Mladinska fronta, Fran- coska garda in komunistična stranka postajajo od dne do dne večje in vplivnejše.

Kontrolirano časopisje vpi- zarja napade na vlado, ki no- če in noče priznati, da pri na- rodu nima potrebne zaslombe. "La France au Travail" (Francija na delu), splošno priznano glasilo javnega mne- nja v okupirani Franciji, pri- poroča popolno državno kon- trolo nad vsemi oblikami jav- ne delavnosti.

Glasilo komunistične stran- ke "L'Humanité" ni tiskano, pač pa mineografrano, in ga skrivaj dele v industrijskih okrajih, posebno v predmestju St. Denis, kjer je tovarna po- leg tovarne.

Politična kampanja

"Vsak nacij je republikanec"

V Hastings, Nebraska, je go- voril Henry A. Wallace, de- mokratiški podpredsednik i kandidati. Republikanecem v splošnem je očital, da so za "pomirjenje", glede Willkieja je pa dejal, da ni za "pomir- jenje" in da je proti Hitlerju — Republikanski kandidat Willkie ni Hitlerjev prijatelj, — je poudaril. In priznati mo- ram, da niso vsi republikanci za "pomirjenje". Verjeti mi pa smete, da je vsak nacij in vsak Hitlerjev pristaš republi- kanec.

Demokratiška stranka, — je nadaljeval, — ni samo za pomirjenje, pač je pa tudi ovi- ra narodne obrambe. Republi- kaneci so si na vse mogoče na- čine prizadevali preprečiti, da bi predsednik Roosevelt dovolj zaslužil ameriško celino.

Republikanci bodo na de- belo trošili denar v namenu, da zmagajo pri jesenskih vo- litvah. Republikanci so istega kova kot so bili ljudje za Chamberlainom, ki so omogo- čili lahkotno zavzetje Norve- ške, Holandske, Belgije in Francije. Ameriška vlada se mora v teh dneh iznebiti nji- hovega vpliva.

Jaekle in tretji termin
Edwin F. Jaekle, predse- dnik republikanske stranke v državi New York, je pozval

vse državljane, neoziraje se, kateri stranki pripadajo, naj izpremenijo administracijo, ker če tega ne bodo storili, se bo naša ustavna republika izpre- menila v totalitarno državo pod vlado ene same osebe. Sedanjí režim si na vse mogoče načine prizadeva preplašiti a- meriško prebivalstvo ter ga u- trditi v veri, da je med milio- ni prebivalcev en sam mož zmožen predsedovati deželi.

Predsednik Roosevelt je ta- korekoč pričel svojo kampanjo za tretji termin, ko je govoril na konvenciji International Brotherhood of Teamsters, Chauffeurs, Stableman and Helpers of America in rekel, da sovraži vojno in da bo zato napel vse svoje sile, da bo ob- varoval Ameriko vojne za vse čase.

Tekom svojega govora je predsednik rekel, da mora vsa- kdo, bogat in reven, po svoji moči prispevati za obrambo dežele.

Nato je povedal, da sedaj kongres razpravlja o obvezni vojaški službi, čije predloga bo tudi sprejeta. Z ozirom na to, da bo ameriška armada ze- lo pomnožena, je treba tudi

2 BOMBI V AMER. POSLANIŠTVU V BERLINU

Ko so angleški letalci bom- bardirali Berlin, ste na vrt a- meriškega poslanštva padli dve bombi, ki pa niste eksplo- dirali. Oblasti so poslane na li- ce mesta izvedence, da dožene- jo, ako ste mogoče posebni bombi, ki se ne razlete takoj, kakor padejo, temveč šele čez več časa. Oblasti so tudi odre- dile vse potrebno za varstvo poslanštva, ki je star in zgo- dovinski pruski grad.

Spopad v Mehiki

V mehiški državi Queretaro se je završil krvav spopad med banditsko tolpo in oddelkom zveznega vojaštva. Banditski poveljnik Jesus Olvera je pa- del v boju.

Pomoč Južni Ameriki

Demokratiški senator Wag- ner iz New Yorka je rekel v senatu, da morajo Združene države priskočiti južnoameri- škim republikam na pomoč z izdatnimi posojili. Če se to ne zgodi, bo nastala v Južni Ame- riki gospodarska zmeda, ki bo vrgla južnoameriške republi- ke nacijem v naračje.

Wagner je predsednik sena- tnega bančnega odbora.

Rusija odpoklicača poslanika

Iz Moskve poročajo, da je predsedstvo najvišjega sovje- ta odpoklicalo iz Turčije svo- jega poslanika Aleksija Te- rentjeva. Za njegovega nasle- dnika je bil imenovan M. Vino- gradov.

Berlin svari ameriške poročevalce

Uradna nemška časnikar- ska agencija poziva ameriške poročevalce v Londonu, naj ne- hajo zastupljati javno mne- nje z lažnjivimi poročili.

To opozorilo se predvsem ti- če nekega poročila, da devet- deset odstotkov nemških bomb zgreši svoj cilj.

V dobrem letu = 11,000 LETAL

Značilna izjava predsednika narod no-obrambne komisije. — Vsedanjem času izde'la Amerika vsak mesec 9 00 trgovskih in vojaških aeroplanov.

William S. Knudsen, pred- sednik narodno obrambne ko- misije, je te dni izjavil, da bo- sta imela ameriška armada in mornarica v dobrem letu približno enajst tisoč vojnih letal. — Znano je bilo, — je de- jal, — da Združene države iz- delujejo najboljša letala. Zdaj pa lahko rečeno, da so Zdu- žene države zmožne izdelati največ letal.

Število 11,000 temelji na proračunani celotni produkciji do meseca aprila 1942, ko bo izdelanih 33 tisoč letal in sicer 14 tisoč za Anglijo, 19 tisoč pa za Združene države.

General H. H. Arnold, na- čelnik armadnega zračnega zbora, je dostavil, da bo od te- ga skupnega števila letal izro- čenih armadi in mornariči pri- bližno 60 odstotkov, oziroma nekaj več kot 11 tisoč.

V sedanjem času izdelajo a- meriške tovarne 900 letal na mesec. To število bo v prihod- njih dvanajstih mesecih pod- dvojeno, julija 1942 bo pa zna- šalo 3000 letal na mesec.

Zdaj dobi zračni zbor vsak dan tri najmodernejše Curtis- sove bombnike. Doslej jih je dobil že 140.

Vse nove zrakoplovne to- varne bodo zgrajene v osre- dnjem delu dežele, da bodo za- ščitene pred morebitnimi zra- čnimi napadi.

Nova Curtiss-Wrightova to- varna bo zgrajena v Colum- bus, Ohio, tovarna v St. Loui- su bo pa znatno razširjena.

Delavce za nove tovarne bo do preskrbele praktične nič- nice, v katerih se vrši pouk 24 ur dnevno.

North American Aviation, Inc., ki ima svoje tovarne v bližini Los Angeles, bo zgradi- la novo tovarno v Dallas, Texas, ki bo imela milijon kva- dratnih čevljev površine.

Delavske vesti:

GREEN IN OBVEZNA VOJAŠKA SLUŽBA

Spočetka sta bila oba delavska voditelja, Wm. Green in John L. Lewis, proti obvezni vojaški službi, zdaj pa vse kaže, da bo Green spreme- nil svoje stališče.

V Washingtonu skušajo od- govoriti na vprašanje: — Ali se bo predsednik Ameriške de- lavske federacije sprijaznil z mislijo, da je obvezna vojaška služba potrebna?

Voditelj CIO, John L. Le- wis, je bil in je še vedno proti konškrpeiji. Tudi Green ji je spočetka nasprotoval, zdaj je pa začel popuščati. To se je prvič opazilo na konvenciji newyorške državne Delavske federacije, ko je izjavil Green, da se sicer strinja s konškrpe- cijo, če je v resnici potrebna, na- protuje pa Burke-Wads- worthovi predlogi, češ, da je slabo in nerodno sestavljena. Predlagal je, naj bi dežela skušala najprej dobiti čimveč, mogoče prostovoljcev. Le v slučaju, da bi jih ne mogla do- biti potrebno število, naj bi se poslužila konškrpeije.

Greenovo nasprotovanje kon- skrpeiji v mirnem času se je izražalo tudi v delavskih gla- silih.

152 delavskih listov (med njimi jih je več kot polovica glasilo Federacije) je bilo de- loma proti konškrpeiji ali pa sploh niso razpravljali o nji.

Take govorice pa Greenu ni- kakor niso bile po volji. Da bi z Lewisom soglašal? Vse prej nego to!

To je najbrž napotilo Phil- pa Pearla, publicijskega rav- natelja Ameriške delavske fe- deracije, da je v delavskih gla- silih objavil naslednje:

— Ameriška delavska fe- deracija priporoča mobilizacijo velike in mogočne ameriške armade, kakršna je potrebna za obrambo. Ameriška delav- ska federacija nikakor ne so- glaša z izolacionisti, obstruk- cionisti, nezadovoljnimi in ko- munisti, ki skušajo po vsej si- li zaustaviti obrambni pro- gram.

—Predsednik William Green je sicer proti Burke-Wads- worthovi konškrpeijski pred-

delegatov mogočne Intenati- onal Brotherhood of Teamsters, Chauffeurs, Stablemen and Helpers. Pred sedmimi leti je imela ta organizacija pribli-žno 70,000 članov, sedaj pa šteje članstvo 500,000.

Predsednik organizacije D. Tobin je predstavil predse- dnika navzočim in v izbranih besedah povedal, koliko je bilo storjeno za delavstvo v času administracije Franklin Delano Roosevelta.

logi, toda Green in Federaci- ja bosta podpirala konškrpe- cijo, kakorhitro bo predse- dnik Združenih držav izjavil, da ni mogoče dobiti dovolj pro- stovoljcev ter da je za narodni dobrobit potrebna obvezna vo- jaška služba.

— Časopisje nikakor nima pravice trditi, da se je Fede- racija "pridružila" CIO v o- poziciji proti konškrpeiji. Nič takega se ni zgodilo. Nasprot- stvo CIO ni odkritostno in ni patriotsko. John L. Lewis je javno izjavil, da je namen kon- skrpeije dati predsedniku ta- ko veliko armado, da mu bo mogoče z njeno pomočjo usta- noviti diktatorstvo v tej deže- li. Take obdolžitve so izdajal- ske.

— Ameriška delavska fede- racija se ne bo nikdar druži- la s CIO, komunistično stran- ko ali katerokoli podtalno sku- pino v zadevah, ki bi ogrožale varnost Združenih držav.

Painterji se pogajajo

Zastopniki stavkajočih h painterjev v New Yorku ter zastopniki gospodarjev so se sešli v državnem posredoval- nem uradu. Vsi prejšnji pos- kuski za dosego sporazuma so se izjalovili.

Painterji so zastavljali 26. avgusta, ker gospodarji niso hoteli z njimi obnoviti pogo- dbe.

Od sestanka v državnem po- sredovalnem uradu si obe stranke obetata velike uspehe.

Stavka v Panami

Nedavno je zastavkalo dva tisoč delavcev, zaposlenih v kanalski coni. Zahtevali so vi- šje plače in krajši delovni čas. Pogajanja, ki so se tajno vr- šila, so bila najbrž uspešna.

Včeraj je odpeljal poseben vlak proti Gatun zatvoranci 250 delavcev. Iz tega se da sklepati, da je bil dosežen spo- razum.

Zborovanje vladnih uradnikov

V New Yorku se vrši v ho- telu Commodore 26. letna kon- vencija mednarodne zveze vla- dnih delavskih uradnikov.

Kot glavna govornika bosta nastopila newyorški podgo- verner Charles Poletti in new- yorški župan La Guardia.

Konvencija bo trajala do petka in ima rešiti več važnih zadev.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Baker, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the
corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Sundays and holidays. —
Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50.— Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.
Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ
IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

POMAGAJTE nam IZBOLJSATI
LIST s tem, da imate vedno VNAPREJ pla-
čano naročnino. Časopis mora odgovarjati po-
trebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je
namenjen za IZBOLJSANJE LISTA.

PRIPRAVE ZA ZIMO

Po porazu Francije so se pojavile v vojnih zmoglostih Nemčije in Anglije velike izpremembe v strateškem, gospodarskem, pa tudi v moralnem pogledu.

Izza vstopa Italije v vojno in odkar je Španija pokazala Nemčiji svojo naklonjenost, se razteza nemška oblast od Norveške do Gibraltara ter od Atlantskega oceana do Balkana.

Nemčija gospodari nad vso obaljo, vsled česar je Anglija zelo ogrožena, navzlic temu pa nima posebnih strateških in vojaških prednosti.

Nemčija namreč ne more zavarovati in braniti vse te obali, saj znaša zračna razdalja med najsevernejšo točko Anglije in Gibraltarjem nad tri tisoč milj.

Okupacija tujih držav — Čehoslovaške, Poljske, Danske, Norveške, Holandske, Belgije in Francije — zaposluje pretežni del nemške armade.

Z okupacijo Francije je Nemčija dobila precej surovin in živeža ter si s tem začasno opomogla, navzlic temu pa ni mogoče ovreči dejstva, da se evropski kontinent v gospodarskem pogledu ne more sam vzdrževati. Navezan je na uvoz živil, umetnega gnojja, raznih kovin, prav posebno pa surovega olja.

Da bo prihodnja zima v Nemčiji in na vsem evropskem kontinentu nadvse kritična, je jasno. Glede tega soglašajo vsi gospodarstveniki. Vzrok tega bo v prvi vrsti letošnja izredno slaba letina.

Če ne bo mogla Nemčija preživljati svojega gospodarstva, bo skušala zvrniti krivdo na Anglijo in blokado. V zvezi s tem je treba omeniti, da je morala Nemčija, odkar ji načeljuje Hitler, znižati svoj življenjski standard na stroške silnega oboroževanja.

Vojna je uničila mnogo rodovitnega polja, v nevtralnih deželah pa mnogo polja ni bilo obdelanega, ker so bile države prisiljene mobilizirati. Tudi vsled tega se je položaj močno poslabšal. S tem je bila potegnjena debela črta preko Hitlerjevih pustolovskih prizadevanj.

Narodi, ki jih je pokljarmila Nemčija, bodo vsled pomankanja bolj prizadeti kakor pa Nemci, kajti nemške oblasti bodo že skrbjele, da bo iz zasedenega ozemlja spravljeno v Nemčijo vse, kar je količnik vredno.

Najbrž bo Nemčija tudi potrkala na usmiljena sra tistega sveta, čigar človekoljubna čustva je vedno zaničevala.

Dasi se žalostno sliši, da vendarle lakota v Evropi eno zadnjih uspešnih orožij proti nasilju, in naravnost nepojmljivo bi bilo, če bi se svoboda ljubeči narodi ne poslužili tega orožja.

VOJNI STROŠKI ANGLIJE

Nedavno je angleški finančni minister Wood predložil parlamentu v odobritev dodatne kredite za vojne svrhe v znesku ene milijarde funtov. Od zadnjega proračuna 700 milijonov funtov za vojaške izdatke, ki je bil odobren v marecu je bilo kamlu porabljenih skoro 600 milijonov funtov.

Stroški za vojno so se medtem povečali od 4 milijonov funtov dnevno na 7 in pol milijona funtov.

Socijalni in drugi izdatki znašajo toliko, da izda država blagajna na dan skupno 9 in pol milijona funtov.

Med proračunskimi dohodki in izdatki je globok prepad in so zato novi težki davki postali neizogibni.

Obdavčenje mora doseči najvišjo stopnjo na najširšem polju in mora stopiti v veljavo čimprej.

Obenem je treba omejiti privatne izdatke in povečati dotok prihrankov v državno blagajno, tako s strani bogatih, kakor tudi revnih.

Vlada mora izdati take finančne ukrepe, ki bodo omogočili, da ostane narodno gospodarstvo na zdravi podlagi.

To ni neobhodno potrebno samo za uspeh v vojni, temveč tudi zato, da bo po vojni omogočena zdrava osnova za gospodarsko življenje države.

POROD V ZAKLONIŠČU.

Po vsej Italiji gradijo in pripravljajo zaklonišča zoper zračne napade. V Rimu so med drugim zapelj znani, skoraj kilometer dolgi predor Traforo za javni promet in ga spreminili v javno zaklonišče za 200 tisoč oseb. V nekem zaklonišču v Turinu se je primeril tudi že prvi porod. Žena nekele lomater dolgi predor Trafora ga potujočega prodajalca je povila sinčka.

Iz slovenskih naselbin

PO IZLETU V NEW YORKU

Že dolgo se pripravljam, da kaj napišem v naš priljubljeni list "Glas Naroda", zato bom sedaj popisal naše potovanje v New York.

V petek zvečer 23. avgusta smo spodaj podpisani sedli na vlak New York Central železnice in smo se odpeljali v New York. Naslednji dan dopoldne ob 11. smo bili že na 42. ulici v Penna hotelu ter smo po telefonu poklicali uredništvo "Glasa Naroda".

Tam so nas počakali Mr. Hude, Mr. Vavpotič, Mr. Lovšin in Mr. Urek. Tam smo si ogledali tiskarno ter tudi kupili nekaj knjig.

Mr. Lovšin nas je peljal v Brooklyn, kjer je velika slovenska naselbina. Obiskali smo Mrs. Zornanovo, ki nas je zelo prijazno in gostoljubno sprejela. Prav lepo se zahvaljujemo Mrs. Zornanovi in njeni hčeri Mrs. Lovšinovi za zelo okusno večerjo. Po večerji smo šli v gostilno k rojaku Arnežu, kjer se nam je pridružil Mr. Vavpotič, ki nas je pozneje peljal še v Slov. Dom, ki nas je zelo ogledali in nam je bil zelo všeč. Mr. Rupnik nam je med drugim postregel tudi z domačimi krofi, ki so bili zelo dobri.

Iz Slov. Doma nas je Mr. Vavpotič spremil v naš hotel v New York ter nas je za prihodnji dan povabil k sebi. Dopoldne je prišel po nas ter nas je peljal na svoj dom, kjer je imel vse pripravljeno za kosilo, samo skuhati je bilo še treba. Kuhari je morala Mrs. Zakrajšek ter je napravila zelo dobro kokošjo rižoto.

Po kosilu smo se odpeljali v New Jersey, kjer smo se na vrtu neke gostilne v družbi Petra Zgaga zabavali več ur. Hvala Ti, Peter Zgaga, in že

limo Ti samo to, da bi Ti Bog zopet zdravje dal.

Proti večeru smo se odpeljali zopet nazaj v New York. Še enkrat iskrena hvala Mr. Hudedu, Mr. Vavpotiču in Mrs. Zornanovi za vse, kar ste za nas storili. Bog naj vas v ohrani v zdravju še mnogo let!

Dva dni smo imeli dovolj zabave in smeha, v ponedeljek pa smo se, ker Mrs. Tončka Štrukelj zaradi dežja — bilo je samo malo megle — pod nobenim pogojem ni hotela iz hotela, — odpeljali proti Clevelandu.

Pozdravljeni vsi!

Martin in Lucija Romih,
Collinwood, O.
Mrs. Mary Zakrajšek,
Elkhart, Ind.
Mrs. Tončka Štrukelj,
Cleveland, Ohio.

NAZNANJE

Tem potom naznanjam našim rojakom in rojakinjam v Greater New Yorku in okolici, da priredi slov. pevsko društvo "Slovan" svojo prvo letošnjo jesensko prireditev ali takozvano "Martinovanje" in sicer v nedeljo dne 17. novembra 1940, ob 3. uri popoldne v dvorani Slov. Nar. Doma, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. Seveda se odbor "Slovana" trudi, da bo pripravil k tej prireditvi primeren program z različnimi točkami poleg sv. Martina, kateri nam bo krstil letošnji vinski pridelek. Obširneje glede te prireditve kakor tozadev. programa bo pozneje pravočasno poročano. Apeli-ram pa že sedaj na vas, dragi rojaki in rojakinje, da si nedeljo 17. novembra rezervirate za "Slovanovo" Martinovanje. S pevskim in rojaskim pozdravom,

Anthony Svet,
tajnik pev. dr. "Slovan".

NESREČA ROJAKA.

V Wilkes Barre, Pa., se je pri delu smrtno ponesrečil L. Pipan, star 58 let in doma iz Čepeldola pri Litiji. Delal je v pivovarnah okrog 36 let. Nazadnje je delal v Gibbonsovi pivovarni, v kateri ga je čakala nesreča.

20. avgusta je šel veselo na delo. Pregledoval je, kako pivo dela v kadeh. Ko pride do tretje kadi, zleze po lestvi gor, pogleda temperaturo in drugo, zapiše na list, pri tem pa se nekako spodrsne in pade 12 čevljev globoko na cementni tlak. Takoj so ga odpeljali v bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili, da ima lobanjo prebito in zlomljen križ. Po štirih dneh mučnih bolečin je podlegel poškodbam. Zapušča ženo in štiri odrasle otroke, v starem kraju brata in dve sestri.

ROJAKINJA PRIŠLA IZ BOLNIŠNICE.

Pred par tedni se je morala podvreči operaciji za želodčne kamne soproga našega dolgoletnega, a zvestega naročnika Mrs. Angela Selan. Operacija je srečno prestala, ter je že izven nevarnosti in je upati, da kmalu popolnoma okreva, kar je nas vseh iskrena želja.

C. Strniša,
Gowanda, N. Y.

POŠTEN FANT —

srednje starosti se želi seznaniti z dekletom ali vdovo slovenske narodnosti v starosti od 26 do 34 let. Pismu priložite svojo sliko, katero na zahtevo vrnem. Tajnost zadržam. Pisma je nasloviti na: ŽENEN, c. of "Glas Naroda," 216 W. 18th St., New York, N. Y. (2x)

SMRT OČETA.

Iz države Missouri sem sprejela vest, da je tanj umrl moj stric Valentin Dobnikar, bolj znan pod domačim imenom Lukšov Tinček. Rojen je bil v Podutiku pri Št. Vidu nad Ljubljano. Bil je star naseljenec v Ameriki. Dolgo vrsto let je živel v Waukeganu, Ill., potem pa se je naselil v Missouri, kjer je sedaj umrl. Zapušča ženo in odrasle otroke.

Delavske razmere so bolj slabe. Slovenci največ delajo v usnjarni ter delajo po 3 dni na teden; nekaj jih dela tudi v jeklah, ki delajo s polno paro. H koncu pozdravljam vse svoje bratrance in sestrične v Waukeganu ter čitatelje "Glasa Naroda". Posebno pa pozdravljam Petra Zgaga, ker se včasih od sreča smejemo, kar napiše.

Mary Zadnikar,
Girard, Ohio.

NESREČA NA FARMU.

V okolici Willard, Wis., se je pripetila nesreča rojaku Cirilu Kržetu. Ko je gnil bika iz hleva, ga je napadel in pri-tnisil k tlom tako močno, da mu je počila trebušna mrena, zlomil mu je nekaj reber in presno kožo. Zdravi se doma pod oskrbo zdravnika.

REPUBLICANCI ZMAGALI V MAINE

Kdo ve, če bo tudi letos obveljalo načelo: — Kakor voli država Maine, tako voli pri novembrskih volitvah vsa dežela.

Iz Portland, Maine, poročajo, da so pri letošnjih državnih volitvah zmagali republikanci.

Vreme je bilo slabo in udeležba pri volitvah pila. Republikansko kongresnik Brewster je dobil nad 24 tisoč glasov, bivši demokratski governor Louis J. Brann pa le nekaj nad dvanajst tisoč glasov.

Republikanski governerski kandidat Sumner Sewell je porazil svojega demokratskega nasprotnika Fultona J. Redmana.

Iz vseh okrajev sicer še ni natančnih poročil, toda na podlagi znanih izidov je mogoče sklepati, da so si republikanci priborili veliko večino.

Republikance po vsej deželi je znaga v Maine navdala z velikim zaupanjem. Zdelo se je, da se bo pri predsedniških volitvah meseca novembra nagnila sreča na njihovo stran.

Demokratje ne pripisujejo volitvam v Maine prevelike važnosti. Po njihovem mnenju tako mala država kakor je Maine, sploh ne pride v poštev.

Peter Zgaga

ENA IZ TISTIH ČASOV

To mi je pripovedoval star priseljenec, ki si je ustvaril v tisoč dolarjev za hišo in za dva tisočaka s trdim delom, vse nadaljne pa s prodajo zemljišč.

Bilo je pred petnajstimi leti, ko je bilo v deželi od sile denarja. Takrat je nisem imel več svojega podjetja, toda če je bila priložnost sem se vedno kaj prekulil.

Sosed, precej lahkomisljen človek, me je že več mesecev naganjal, naj bi kupil njegovo hišo. Čedna hiša je bila, zidana in dvonadstropna. Zanj je hotel osem tisočakov cash. Osem tisočakov je bilo tudi v tistem času precej denarja, četudi je bila hiša vredna tega denarja. On, naj kupim, jaz, da ne, da je predrago. Nenehoma je bil za meno.

Nekega večera, menda je spet pri kartah zgubil, pride k meni rekoč: — To je zadnja ponudba. Če vzameš za pet tisoč, vzemi. Do jutri se bom mogoče premislil. V Californiji sem namenjen. Denar potrebujem. In če kupiš, ti dam za navržek še šendo, ki jo imam na Long Islandu.

— Predstavim se mu kot novi gospodar.

— Že tri mesece čakam, — pravi v slabi angleščini, — da bi prišel kdo po rent. Denar imam pripravljen.

Gre in mi prinese trimesečno najemnino — stodvajset dolarjev. Kar sam me je bilo vzeti tako zlahka zaslužen denar.

Da pa pokažem svojo avtoriteto, pravim: — Če hočeš prasiče rediti, jim zgradi svinjak. Pod porčem ne bodo. In koza mora iz hiše. Taka žival ne spada v človeško bivališče. Po enem mesecu bom zopet prišel. Le glej, da bo vse v redu in tako kot sem ti naročil.

Možak je nekaj zamrmral, nakar sva se odpravila.

Kuhajo ga, — mi pravi zet, — ko sva sedla v avtomobil. — Sem tudi jaz zavohal, — mu odvrnem. — No, pa naj ga v božjem imenu.

Sele po dveh mesecih sem se peljal zopet po rent. Radoveden sem bil, če so storili, kot sem jim naročil.

Na dvorišču ni bilo nobene spremembe. Prasiča sta bila še vedno pod porčem in koza v veži, in po munšajnu je zavaljalo, da me je skoro vrglo nazaj.

Že sem hotel nahlutiti gospodarja, toda stopil mi je skrajno drzno nasproti rekoč: — Nisem nič preuredil, nisem imel časa. Imam dovolj drugega opravka. In tudi rent ne bom več plačeval. Toda hišo kupim, če jo prodáš.

Njegove besede so me presenetile, česar mu pa nisem hotel pokazati. Toda presenečenja še ni bilo konca.

Odšel je v gornje prostore ter se vrnil z umazano listnico. Iz nje je vzel pet bankovcev po tisoč dolarjev in jih položil na mizo rekoč: —

Pet tisoč dolarjev menda ni premalo za tako staro in napol podrti hišo. Pet tisoč dam in niti centa več. Če si zadovoljen, pojdiva k advokatu. Če nisi, se bom jutri izselil.

Še istega dne je bila sklenjena kupčija in napravljen prepis. — Da, — je zaključil moj stari znanec, — to je bilo v tistih časih. Zdi se mi, da takih dežela ne bo več doživela.

DARILNE POŠILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	— — — \$ 2.25
200 DIN.	— — — \$ 4.20
300 DIN.	— — — \$ 6.—
500 DIN.	— — — \$ 9.75
1000 DIN.	— — — \$19.—
2000 DIN.	— — — \$37.—

V DINARJIH

100 LIR	— — — \$ 5.50
200 LIR	— — — \$11.25
300 LIR	— — — \$16.65
500 LIR	— — — \$27.50
1000 LIR	— — — \$54.—
2000 LIR	— — — \$107.—

V LIRAH

Ker zaradi položaja v Evropi parniki neredno vozijo, tudi za izplačila denarnih pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.—.

Vred razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
111 FORTNIGHTLY BUILDING
216 West 18th Street, New York

Dopisov brez podpisa in oznake ne priobčujemo. Dopis na tiskovno število naj bode v našem uradu najkasneje v sredo zjutraj.

Dopis se nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se s njimi naši rojaki lahko rekoč med seboj pogovarjajo.

Vesti iz slovenskih naselbin

NA OBISKU V NEW YORKU

Prosim vas, gospod urednik za malo prostora v priljubljenem listu "Glasu Naroda".

Najprvo se želim prav iskreno zahvaliti vam, Mr. Hude, za izkazano mi prijazenost v vašem uradu. Sedaj pa k mojemu skromnemu popisu.

Namenil sem se že zadnjih par let, da obiščem slavno nemovnostno metropolo, ter sem tozadevno že nekaj mesecev pred odhodom si dopisoval s mojim tamšnjim dobrim starim prijateljem Mr. Anthony Svetom iz Brooklyna, za-topnikom lista "Glasa Naroda." On mi je seveda na vsako pismo takoj odgovoril, ter me vabil, da naj za gotovo pridem, da mi ne bo nikdar žal. Rečeno, storjeno. Res sva se odpravila s mojim sinkom Emilom 23. avgusta popoldne, se odpeljeva od tukaj po Erie železnici ter sva dospela v New York, odnosno v Jersey City, drugo jutro ob 8. odnoso po newyorskem času ob 9. uri. Ko stopiva s sinom iz vlaka, nisem precej zagledal prijatelja A. Sveta, nato rečem sinu: "Pojdiva na boat, mogoče nas čaka na drugi strani v New Yorku."

Komaj stopiva na Ferry boat (namreč tam imajo take Ferry boat, da prepeljejo potnike preko Hudson reke iz Jersey City v New York), pa že stopi za nama prijatelj Tone Svet, in zakliče: "Hello, Andrew!" — "Torej si vendar zares enkrat prišel?"

Da bilo snidenje zelo prijetno po tolikih letih, ko se nisva videla, ni niti omenjati ni treba.

Odpeljemo se preko Hudson reke v New York, z omenjenim Ferry boatom, tam je bila pa ravno zasidrana nova ameriška potniška ladja "America", pa pravi Tone: "Andrew, sedaj imas priliko, da si ogledaš sinonot na novo ladjo." Jaz seveda takoj na to pristanim, in po nekaj minutah je že Tone izposloval potrebno dovoljenje.

in hajli na ladjo. Rečem toliko, da sva s sinom kar gledala razkošje sedanega časa. Ladjo smo si skoro vsi ogledali, ter je bilo posebno zanimivo za mojega sina, ki ni še takih reči nikoli poprej videl.

Nato gremo v uredništvo lista "Glas Naroda", kjer sem imel priliko pozdraviti in seznaniti se z Mr. Ig. Hudetom, kar sem že tolikokrat želel, posebno še ker sem toliko lepega slišal o njem že za časa njegovega pevškega poučevanja v naši barbertonski naselbini. Le žal mi je, ker se pozneje nisimo sešli se malo pozabavati. Potem naju Tone pelje na svoj dom v Brooklyn, kjer naju je prav lepo sprejela njegova ljubezniva žena Josephine ter je seveda za nas imela pripravljeno izbrano kosilo, katero nam je zelo teknilo. Nato pravi Tone: "Jaz imam še danes svojega očeta obiskati in Mr. Trčka, sva se tako zgovorila z Mr. Jerry Koprivšekom." Takoj ga pokliče na telefon ter se zme-nita, ob kateri uri se dobimo pri njegovem očetu v New Yorku. Ko odideva, mi pravi: "Več kaj, časa imava že zadosti, pojdi z menoj. Ti bom pa najprvo pokazal tukajšnje svetovno znano kopališče Coney Island."

Ko prideva tja, mi svetuje, da naj se grem z njim kopat. No, ker se nisem še poprej v morju nikoli kopal, pa se odločim, da grem. Torej greva v vodo, on se spusti v bolj globljo vodo a jaz sem se pa malo bal; en čas stojim in gledam druge, kako se veselijo po vodi. Kar naenkrat se dvigne mali val, potem nisem več stal pri miru, mi je kar sapo zaprla. To je bilo nekaj krasnega. Nato se odpravim in greva k njegove-mu očetu, zares sta me prav lepo sprejela oba z njegovo materjo, le žal, da je njegov oče bolj pri rahlem zdravju. Ne upam, da se kaj kmalu pozdra-

vi. Tam naju je že čakal rojak Mr. Jerry Koprivšek, ter takoj ko sva se pozdravila, sem uvidel, da je simpatičen fant. Na to smo vsi skupaj takoj nadaljevali pot k Mr. Trčku, kateri stanuje precej oddaljeno izven New Yorka.

Ko pridemo do njegove hiše, je Mr. Terček ravno na poroču sedel, pa mi pravi: "Pa ne Mr. Blazieh!" Pravim: "Je ta pravi, o pravi." Takoj nas pozdravi njegova ljubezniva žena, ter seveda nam hoče takoj večerjo pripraviti. Mi se branim, da bomo večerjali doma, ko pridemo nazaj v Nem York, ali vse ni nič pomagalo, takoj je bila miža pogrnjena in pripravljena z okusnimi sandviči, ter izbornim hladnim pivom. Malo se pogovarjamo, pa pravi Mr. Terček: "Ja, pa malo boste tudi zapeli, kaj ne; saj imamo kos piane v frontu." Jaz se malo obojavljam, pa pravim Tonetu Svetu: "No, pa če skupaj kakšno vžreževa, pa naj!" Prijatelj Jerry je bil tudi takoj pripravljen naju spremljati pri klavirju, ter sva s Tonetom Svetom nato zapela par pesmi v duetu. Čas je bilo, da se poslovimo, ker je bila zopet dolga pot nazaj v New York, odnosno v Brooklyn.

Rad bi bil Mr. Trčka še enkrat obiskal, a čas mi je bil tako odmerjen, da ni bilo mogoče to storiti. Upam pa, da se kmalu popolnoma pozdravi, ter da bo zamogel čimprej mogoče našo naselbino obiskati.

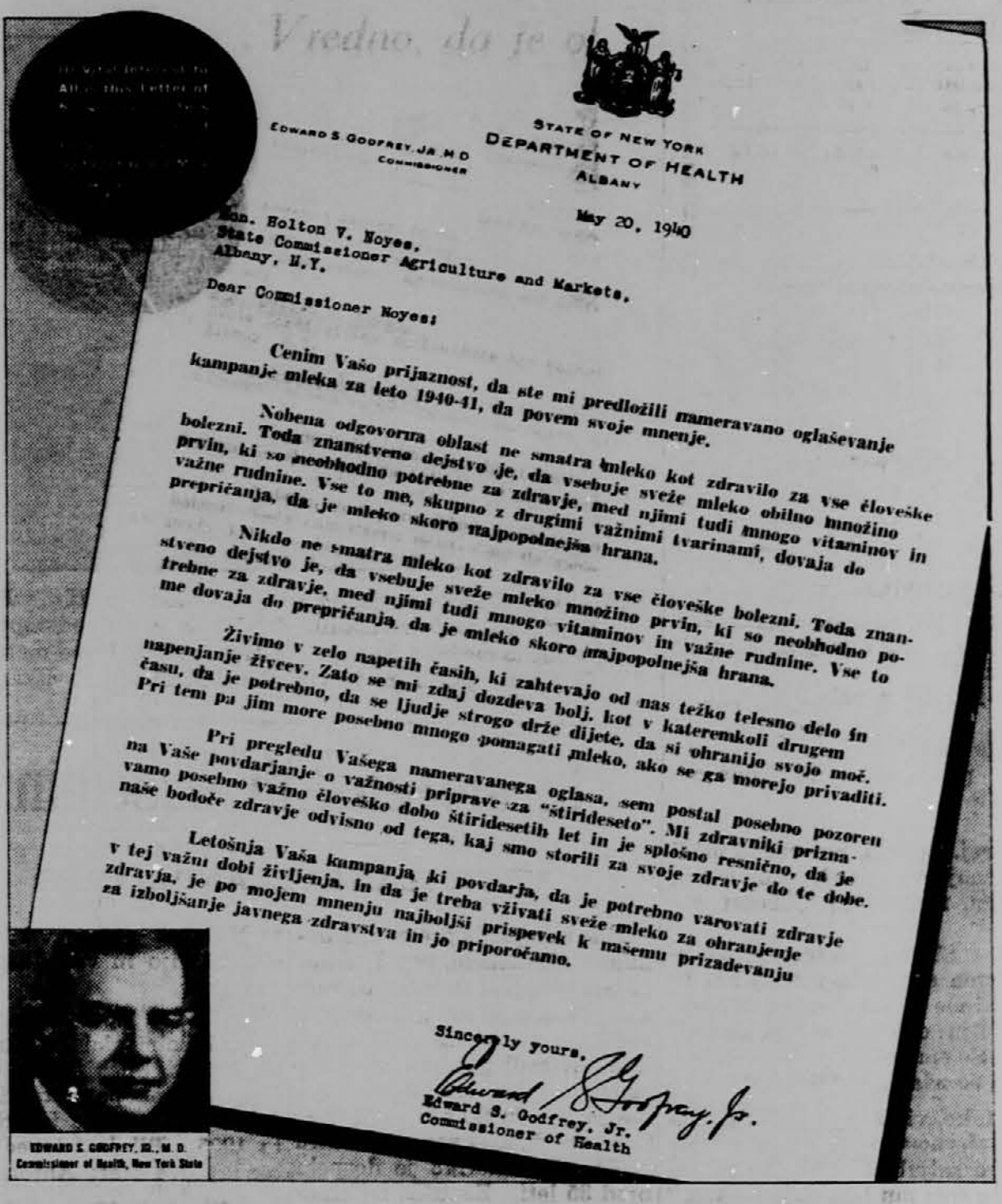
Drugi dan v nedeljo zjutraj pa gremo z Tone in Svetom obiskat nekega starega prijatelja Luka Spilarja, s katerim sva skupaj potevala v Ameriko, ter se nisva videla že 19 let. Zopet veliko presenečenje. Sežemo si v roke in se pozdravimo, se malo pogovorimo, kako in kaj o onem in o drugem, tako pride že čas za iti na kosilo k Tonetu Svetu. Ker je bil ravno tisti dan piknik Združenih slov. društev v New Yorku, se zgovorimo z Lukatom in njegovo prijazno in postrežljivo ženo Uško, da se snidemo na tem pikniku. No, res se potem popoldne dobimo na pikniku, tam se vsedemo k mizi in se lepo zabavamo.

Prišlo je kasneje še veliko znancev, katerih imen si nisem zapomnil, ker jih je bilo preveč. Bolj pozno proti večeru so pevec in pevke slov. pev. društva "Domovina" v mešanem zboru nastopili ter zapeli nekaj krasnih pesmi. Vsa čast njihove-mu pevstvu Mr. Janko Končanu, kakor seveda pevcem in pevkam samim, za tako lepo petje. Po večini so pri društvu mladi fantje in dekleta, to je nekaj lepega da gojijo slovenske pesmi. Nato je nastopil tanburški zbor, pod vodstvom Mr. Gerjoviča, zopet samji mladi fantje in dekleta. Zelo lepo so nam zaigrali nekaj narodnih, kakor tudi klasičnih komadov. Tudi njim vsa čast in vodji Mr. Gerjoviču za tako lepo igranje.

Pričakoval sem, da se bo tudi zapelo pevsko društvo "Slovvan" toda Tone Svet mi pojasni, da na programu ne bodo nastopili, ker jih ni dovolj prišlo, ker namreč člani imajo dvome-sečne počitnice. Bilo jih je nekaj vseeno navzočih, katerim me je Tone Svet takoj predstavil in precej smo bili dobri prijatelji, posebno se mi dopade njihov predsednik Mr. Mike Pirnat; on izgleda, da je blaga duša v vseh ozirih, sicer so pa vsi "fajn" fantje, eden kot drugi ter kot sem uvidel, se prav lepo med seboj razumejo. Pozneje so me med seboj dajali, ter smo jih nekaj kar po

PRIVATNO PISMO

P. R. Vredno, da je objavljeno



fantovsko vrezali. To je bil krasen popoldan, precej je minil čas, da je bilo treba iti na dvoje.

V ponedeljek sva se z sinom malo odpčila, potem krog popoldne pa pride Luka Spilar, pa naju odpelje na svoj dom, kjer sva potem celo popoldne obujala spomine iz mladih let. Pri tem pa sva pokušala izbrano kapljico domačega izdelka, njegova strežljiva žena pa je skrbela, da je bila miža vedno obložena z najokusnejšimi jedili. Nato zvečer je pa še nekaj znancev prišlo, kakor tudi Tone Svet, s svojo soprogo, in tako smo se lepo zabavali pozno v noč.

Drugi dan pa spet pride po naju prijatelj Spilar, in gremo na svetovno razstavo s Tonetom Svetom, pa se dogovorimo, kje se dobimo ob pol 6. zvečer, ker zjutraj je moral na delo, in res pride točno na določeno mesto, kakor smo se zgovorili. Nato nas on, ker mu je itak vse znano na svetovni razstavi, pelje naokoli in pokaže zelo veliko zanimivosti in to v zelo kratkem času. Kaj smo vse videli, ne morem omeniti, ker bi vzelo preveč prostora. Rečem le toliko, ker sem prav siguren, da ne bo nobenemu žal za čas in denar, ki ga bo zato potrošil.

Naslednji dan v sredo smo pa šli zopet z Lukatom Spilarjem, in Mrs. Josephine Svet malo ogledat mesto New York, kakor tudi smo si ogledali slavni kip Svobode, ali kakor se tu kaj naziva "Statue of Liberty". To je krasen kip, ter je posebno tudi mojega sina zanimal, tudi radi tega, ker jih v šoli

veliko učijo glede tega. Nazaj grede pa smo si še ogledali "Aquarium", kjer sem imel priliko občudovati velikansko zbirko najredkejših rib na svetu. Zares velik zaklad in neprecenljive vrednosti je to za mesto Nem York. Nato pa zopet na Svetov dom v Brooklynu. Zelo se mi je, kakor sinu, dopadlo prevažanje po podzemskih železnicah, ali kakor tam imenujejo "subways"; za pet centov pa se človek lahko prepelje iz enega konca do drugega v mestu New York, in Brooklyna povrhu.

Torej tisti dan zvečer v sredo je šel Tone Svet po svoje otroke in taščo na postajo, ker so se povrnil iz par tedenskih počitnic s farne njegovih sorodnikov v Jeffersonu. Tako sem imel priložnost pozdraviti še njegove otroke in taščo, kakor tudi druge sorodnike, ki so bili pri njemu tisti večer. Čas je prišel in posloviti se je bilo treba z Lukom Spilarjem in z njegovo ženo, kakor tudi hčerko. Vendar sem mislil, da bo morda še nazaj prišel, no, pa saj mi ne zamerim, ker je bil utrujen, pa še deževno vreme je bilo. Ko se poslovim od Svetove družine, naju Tone spremi nazaj na Erie postajo, odkoder sva odpotovala o polnoči, ter sva dospela drugi popoldan srečno nazaj v Barberton, O.

Še enkrat prav iskrena hvala za vse, dragi rojaki in prijatelji v New Yorku, za vso izkazano mi prijazenost v času mojega bivanja med vami. Spomin na vas in na vse, kar sem v tistem času doživel, mi bo ostal, kakor mojemu sinu, za-

vedno v spominu. Še enkrat najiskrenejša hvala za vso požrtvovalnost Tebi, Tone Svet, kakor tudi postrežljivi ženi. Nadalje ponovna iskrena hvala Mr. Hudetu za njegovo naklonenost, Mr. Jerry Koprivšek, za družbo. Ponovno pozdravljam, in želim ljubelega zdravlja našemu Mr. Johnu Terčku z željo, da bi nas kratkočasil s svojo kolono še na mnoga leta, ter bi nas, kakor sem že zgoraj omenil, čimprej obiskal v naši naselbini.

Pozdravljeni še enkrat vsi skupaj!

Andrew Blazieh,
Barberton, Ohio.

JUBILEJ.

V Milwaukee, Wis. sta pred kratkim slavila v krogu svojih otrok in prijateljev 25-letnico svojega srečnega zakona Mr. in Mrs. Jakob Korošec.

NOV GROB

Staršem Mr. in Mrs. Joseph Pucelj v Chandler naselbini pri Ely, Minn., je umrl edini sin Jože, v starosti 27 let. Poleg staršev zapuščajo tudi sedem sester. Prizor na dan pogreba je bil do srea ganljiv. Udeležba na pogrebu je bila velika, sledilo je 37 avtomobilov. Staršem in celi družini naše iskreno sožalje.

J. J. P.
Ely, Minn.

Ko obnovite naročnino, pošljite še posebej 25 centov za pri-ročni zemljevid, ki je nujno potreben, ako hočete natančno slediti današnjemu razvoju vojne.

PISMO IZ BOLNIŠNICE

Naznanjam, da sem prejel knjige in sem jih tudi že prečital, za kar iskrena hvala.

Knjiga "Strahote vojne" je najbolj primerna za čitanje v bolnišnici. Zakaj, tam slišiš vzdihovanje bolnikov, kakor na bojnih poljanah ranjenec, samo da je v bolnišnici ti-sočkrat boljše, ker so za vsak slučaj na razpolago strežnice in zdravniki in pozabiš na trpljenje, ako si prečital "Strahote vojne." Naše trpljenje je malenkost v primeru s trpljenjem ranjenec na bojnih poljanah.

Nocojsna noč (6. septembra) je bila za mene petnajsta noč v bolnišnici, pa najstrašnejša noč. Ko sem zatisnil oči, so mi prišle pred oči slike vojnih ranjenec, ki zapuščeni vzdihujejo, kot sem bral v knjigi. Ko pa sem se zdrnil, to vzdihovanje ni prihajalo iz daljave, pač pa štirje čevlji od moje postelje je vzdihoval v strašnih mukah bolnik, star 54 let. Napad ga je prijel prejšnji večer in je trajal do pol 8. zjutraj in ko to pišem, ste ravno dve uri, ko je izdihnil v strašnih bolečinah, pa še leži za mojim hrbtom. Skoro celo noč sem gledal, kako ga je zvižal krič in sem pošlušal njegovo vzdihovanje. Ko pa je ta nekoliko ponehal, sem zaslišal nasproti hodnika vzdihovati drugega.

To ni nikaka zabava to je strašno, ko gledaš koga trpeti, pa mu ne moreš pomagati. In tedaj sem si mislil: kdaj bom pa jaz na vrsti? Zaenkrat morda še ne, ker sem veliko boljši in upam, da bom kmalu zapustil to hišo trpljenja, kjer nas je čez tisoč. Skoro vsakdo bi rajše danes zbežal kot pa jutri.

Čez postrežbo v bolnišnici se ne morem pritožiti, ker je zelo dobra. Ako pomislim, kako sem bil slab, ko sem prišel v bolnišnico, se čudim, da sem vse to prenesel. Vem, da ne bi bil nikdar, ako ne bi bili dobri zdravniki. Drugi dan nato, ko sem prišel, je bilo naenkrat 6 zdravnikov okoli mene, skoro vedno pa po dva ali trije. Od-kar sem tukaj, so mi že petkrat vzeli X-zarke in mislim, da večerj zadnikrat.

Od pljučnice sem popolnoma ozdravil, bolečine imam samo še v rebrih, katere sem si poškodoval tri dni pred boleznijo. Tri dni pred boleznijo sem bil tu-sem prestavljen kot delovodja, potem ti pa pride taka smola. Pred enim mesecem mi je bila moja žena v bolnišnici, zdaj pa sem še jaz. Upam, da se bo sedaj obrnilo vse na boljše. — Pozdravi!

Frank Hren,
Hartford, Conn.

ROJAKINJA OPERIRANA.

Hedvika Sterle, hči Mr. in Mrs. Frank Sterle v Strabane, Pa., je bila operirana na slepen črevesu dne 30. avgusta. Dne 8. septembra se je vrnila iz bolnišnice in se nahaja v doma-či oskrbi.

PESMARICA

"Glasbene Matice"
Uredil dr. Josip Čerin
Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slovenskih pesmi za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjigarni Slovenic Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

JUGOSLOVANSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Jugoslovanski kat. jednoti, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti

Ako je društvo JSKJ v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUŽBENEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIM ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

V METEŽU

— Roman. — Spisala: MARILJA KMETOVA. —

5

"Andrej — saj veš, vse veš in vidiš..."
 "Vem in vidim, da si nesrečna."
 Tina mu je molče stisnila roko in dejala:
 "Hvala ti, Andrej; a pravzaprav bi me moralo to jeziti."
 Andrej se je ustrašil temnih besed, da je v hipu obstal.
 "Zakaj, za božjo voljo?"
 "Odkrito povedano — in kar naravnost; zato, ker sem te bila takrat zavržla in šla smehljaje preko tebe."
 "Ah, takrat!"
 "Da — in zdaj si prav ti oni, ki vidiš moj polom."
 "Reži; zaradi tega!"
 "Vidiš moje ne-rečo in ni dovolj to — še celo moj mož hodi po denar k tebi."
 "Ne misli več na to!"
 "Ko me pa že kakor živ ogenj in me peče dan za dnem! Da — sovražit bi te morala," je dodala v mislih.
 "Tina!"
 "Pa te ne morem, vidiš, kar je dokaz, kako zelo so me ze pokopale te razmere."
 "Ti vse prehude vidiš, Tina. Jaz pa sem čakal, ves čas sem čakal, da se ozreš name in me vidiš, kakršen sem in sem bil od prvega začetka. In šele danes, šele danes ti je prišlo spoznanje. Pa hvala tudi za danes!"
 "Ne šele danes — kako dolgo že mislim nate."
 "Tina, zares?"
 "Zares — in zato mi je bilo še huje."
 "Tina, ali te smem vprašati — povej, kako, da si bila odšla k Tonetu in se poročila z njim?"
 Tina ni odgovorila.
 "Povej, povej," je prosil Andrej. "povej, ker me to muči že vsa leta in čeprav vem, da je moje vprašanje neumestno, celo žaljivo, a glej, vsa moja dolga, mukepolna ljubezen za služi odgovor."
 "Pa bodi, ker si ti, ki vprašaš. Sicer je pa to prav vsakdanje, kar je bilo takrat. Od doma sem bila razvajena, to veš. Ni bilo plesa, ne zabave, da bi me ne bila moja mati privredila tja. Vsega sem imela v izobilju; oblek, častilcev in tudi po zunanosti nisem bila napak. Se smeješ?"
 "Ah, Tina, kakor bi ne vedel; še zdaj..."
 "Pustiva, kakor je zdaj. In tako, vidiš, sem postala ohola, objestna, izbirena in v tej prešernosti sem naselila, sem bila kaznovana. Do smrti sem se zaljubila v Toneta in vsi drugi so mi bili kakor ničle in — in sem mu bila dala — vse."
 Andrej se je zdrnil, Tina je nadaljevala:
 "V opojnosti je tekel čas, Tone je bil moj bog in moje vse. Ne predolgo. Jela sem ga spoznavati, opazila sem napake, tudi sirovosti so bile vmes — in že sem se ozirala v drugo smer. A prav tedaj sem videla, kako je moja mati vnetja zanj, ki mi ga je bila izpočetka odsvetovala na vse moč, a je v svoji zaljubljenosti in omamljenosti nisem niti skušala poslušati. A Tone se je znal dobrihati materi, laskal se ji je na vse moč, ač ne, da mi je bilo to včasih zoprno — in dosegel je, kar je hotel, materi se je nadvse priljubil — in prav takrat, ko se je bil meni že odtujil. In prav takrat — in prav takrat sem pa začutila, da sem — noseča."
 "Reva!"
 "Tako sem pričela svoje zakonsko življenje."
 "In Tone?"
 "O, Tone je še norel za menoj; — ne dolgo, morda pol leta. A ko je videl, da me pravzaprav ima in mu ne morem oditi, se je obrnil od mene in pričel življenje, ki ga živi še zdaj. To življenje dveh tujcev, ki traja že deset let."
 "Kako se ni smilila, Tina!"
 "In nisi vedel vsega tega?"
 "Ne v potankostih, a šutil sem vse."
 "Pa bi še bilo — a denar, vidiš, to je smrt za naju, ko ga ni, umiram, umiram v tej mlačni brozgi in vendar nočem, da bi umrla."
 "Ne, Tina, ne tako! Saj imaš vendar mene."
 "Imam te, a kako? Vezana sem."
 Andrej se je zamislil. Tina je sklonila glavo in molče sta prišla v mesto, kjer ju je zaboletla prešernost luči in hrup in trušči cest ju je tolkel po glavi kakor z nešetini, ostrinji kladevi. Tedaj se je vzdrnil Andrej.
 "Vezana si — jaz ne — in to je tudi nekaj. In vezi niso tako močne, da ne bi odnehale."
 "Kako?"
 "Potrpi, potrpi Tina — vse bo še dobro."
 "Ne bo."
 "O, bo, Tina! Upam, trdno upam. In sem upal doslej — in glej, našla sva se in bom upal in potrpečljivo — in vidiš, boš — ločitve ne bo."
 "Vanda, Andrej, ona!"
 "Ah, Vanda — rad jo imam — ta vendar ni zapreka?"
 "Ne vem, Andrej, in ne upam dosti. Vendar to vem, da hočem živeti in ne maram smrti, tega umiranja ne maram."
 "Zaupaj vame, Tina! Močan sem, glej, takole bi te ponesel čez ves svet in..."
 "In to mi je tako zelo všeč na tebi."
 Tina ga je vroče pogledala. Andrej se je vzravnil in zdelo se je, da bi zgrabil zemeljsko oblo, jo dvignil do nebes in se bi imel moči na preostanjanje. Pospešila sta korake, kakaj vse preveč glasne so bile luči in izločena okna so bila razgaljena do bolesi, in nič več jima niso mogle teči besede. Ko pa je šla pot navkreber, sta šla tesno drug ob drugem in šepetaje je polzela ljubezen v njuni duši.
 "In tam že vidim svoj mrtvaški dom," je čez čas tiho povzela Tina in do mozga jo je pretresel ledeni mrz. "Kajlar grem po tej poti, bi se pri vsakem koraku najrajši obrnil nazaj — in vendar grem in vstopim v sobo in mi je, kakor bi zaslala v gosto pajčevino."
 "Še malo potrpi, Tina — in zaupaj, zaupaj vame."

(Nadaljevanje prihodnjih.)

PREDSEDNIK in NOVI GENERALNI POŠTAR



Predsednik Roosevelt je na svojem domu v Hyde Parku, N. Y., po radio naznanil, da je na mesto odstopivšega poštnega mojstra Farleya imenoval na njegovo mesto Fr. O. Walkerja, ki ga je videti na desni strani slike.

Iz slovenskih nasebin

VESTI IZ CLEVELANDA, OHIO

Dne 6. sept. je preminula Johanna Klemenčič, roj. Bradač, in poznana pod imenom Korenka. Umrla je na bolnišnici postelji, iz katere ni mogla nad dve leti radi paralize, ki jo je zadela v polovico telesa. Doma je bila iz Slavice vasi, fara Žužemberk, kjer zapuša sestro Nežo. V Ameriko je dospela pred 35 leti. Zapuša tri sinove in eno hčer.
 Dne 5. septembra je umrla v mestni bolnišnici Mrs. Martha Sekulič, roj. Relić. Rojena je bila v selu Jurkovo na Hrvaškem, odkoder je prišla v Ameriko pred 44 leti. Zapuša zaljubljenega soproga Johana, 6 hčera in tri sinove.
 Po šestmesečni bolezni je v četrtek 5. sept. umrl dobro poznani rojak Anton Solomon, v starosti 54 let. Doma je bil v zvezi Hunte, fara Boštanj na Dolenjskem, odkoder je prišel sem pred 40 leti. Kot izučeni stavbenik je gradil zadnjih 26 let večinoma domove Slovencev po Garfield Heights. Poleg zalujočega soproga Marije, roj. Jamnik, zapuša sinova Jamesa in Marvina ter hčer Eleanoro, v starem kraju brata Martina in Franceta ter sestro Marijo in več drugih sorodnikov.
 Dne 5. sept. je preminil v mestni bolnišnici 74-letni pionir Frank Okički, doma iz vasi Gornja Prekopa, fara Kostanjevec; v Ameriko je prišel leta 1905. Bil je vdovec 12 let ter zapuša brata Antona.
 V soboto 31. avgusta je po dolgi in mučni bolezni preminila v Huron Road bolnišnici znana Mary Leben. Zapuša zaljubljenega sina Viktorja in sinobe, 6 vnukov in 2 pravnuke ter več drugih sorodnikov. Rojena je bila v Hrušici pri Ljubljani, kjer zapuša sestro in več sorodnikov. Tukaj je bivala 36 let.
 Iz Niles, O., poročajo, da je zadela našega rojaka Franka Bana velika nesreča. Pogorel mu je blev, dve garaži in mala usnjarna, v kateri je izdeloval usnje za konjske komate in podplate. Na hlevu in garažah je imel malenkostno zavarovalnico, delavnica pa ni bila zavarovana. Res, nesreča nikdar ne počiva.

POGOREL JE.

Poleg poučnih knjig, muzikalij, igre, pesmi itd. imamo v zalogi dosti nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi importirane iz starega kraja...

Slovenski molitveniki:

RAJSKI GLASOVI
v celuloz. vez. (št. 614) ... 1.50
SVETA URA (št. 408)
416 strani; velike črke ... 1.50
SVETO PISMO ... 33.
KATOLIŠKI KATEKIZEM ... 50

IZ STAREGA KRAJA SMO DOBILI MOLITVENIK

KRISTUS, KRALJ
Knjiga vezana v usnje.
Velikost: 3 1/2 x 5 1/2 inča.
NAJPOPOLNEJŠI MOLITVENIK
896 STRANI
Vsebuje tudi 180. STRANT
MAŠNIH PESMI
Cena: SAMO \$1.75

KVIŠKU SRCE

2 1/2 x 3 1/2 inčev — 224 strani
vezava umetno ... 25c
KVIŠKU SRCE
2 1/2 x 3 1/2 inčev — 224 strani
pravo usnje ... 35c
KVIŠKU SRCE
2 1/2 x 3 1/2 inčev — 224 strani
v bele celuloz. ... 50c

(Ker se nam je posrečilo dobiti te molitvenike po zelo nizki ceni, jih tudi moremo prodajati po gori o značeni ceni. Zaloga pa ni opsežno velika, zato jih naročite čimprej, da vam bomo mogli z njimi postreči.)

Angleški molitveniki:

(ZA MLADINO)
Key of Heaven
fino vezano ... 35
v usnje vezano ... 75
CATHOLIC POCKET MANUAL
v fino usnje vezano ... 1.

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

VABILO

na

Plesno Veselico

v soboto, 14. septembra
Začetek ob 8. zvečer.

v WESTLINE, Pa.

VABLJENI STE VSI OD

BLIZU IN DALEČ

Igrali bodo JOSEPH ROLIH

in njegovi štirje sinovi.

Veselični odbor.

9—12, 13.

SATAN, KAZNILNIŠKI FOTOGRAF.

Kaznjence št. 8734 v državni kaznilnici v Iowa. Satan Andrews, se je osebno seznanil z 10,000 zločinci, ki so jih pozneje nego njega oddali v kaznilnico. "Satan" kakor ga na kratko imenujejo v kaznilnici, je prišel v ta žalostni kraj 24. okt. 1904. Kmalu potem je postal kaznilniški fotograf in kot takšen je pred kratkim fotografiral 10,000 kaznjencev.

Ta kaznjence je dobil številko 18.734. Andrews z njim ni imel dosti dela, saj se mu je moral nesrečnik postaviti v isto pozo kakor 9990 kaznjencev pred njim. Toda jetnik št. 8734 je v teh dolgih letih postal po vsej priliki malo činičen. Novinarju, ki ga je intervjuval ob tej priliki je vsekako izjavil: "Zdi se mi, da sem na tem mestu fotografiral veliko mhožico nedolžnih ljudi."

Skoraj vsi fotografiranci mu namreč zatrjujejo, da niso zakrivali ničesar takšnega, zaradi česar bi jih morali vtakniti v to hišo pokore. Andrews pa po drugi strani nekako ponesen na to, da je toliko let nepretrgano opravljal svoje delo v kaznilniškem ateljeju.

VELIK POŽAR V TOKIU.

Nedavno je v Tokiu izbruhnil požar v četrti, kjer so vse vladne zgradbe. Požar je na-

"ODPRTA NOC IN DAN SO GROBA VRATA..."

V Sheboygan, Wis., je 28. avgusta umrl Josip Benčič, star 66 let in rojen v vasi Benčič, občina Kastav. V Ameriko je prišel l. 1903. Zapuša ženo, tri hčere in enega sina.

Pred dnevi je v Joliet, Ill., umrla Katarina Judnič, roj. Študel, stara 60 let in doma iz Petrove vasi pri Črnomlju v Beli Krajini. V Ameriko je bivala 33 let in zapuša moža, sina, hčer, brata in štiri sestre.

V Kentmerer, Wyo., je pred dnevi umrl rojak Frank Rozenstein, star 63 let. Pokopan je bil 1. sept. po katoliških obredih. Doma je bil iz Rečice v Savinjski dolini na Štajerskem.

V Sheboyganu, Wis., so potegnili iz reke truplo utopljenca, v katerem so spoznali rojaka Antona Podlogarja, star 62 let. Pokojni Podlogar je bil samski in je stanoval pri rojaku Franku Boveranu.

Zadnje dni je v Joliet, Ill., umrl rojak John Bavar, doma iz Sečjeve sela pri Vinici v Beli Krajini. Zapuša sina in pet hčera.

V Broughton, Pa., je umrl Frank Štrcelj, star 56 let in doma iz Leskoveca na Dolenjskem. Bil je mizar po poklicu in bolehal je 10 mesecev za rakom v grlu.

Zadnje dni je v Calumet, Mich. umrl Frank Kovačič, v starosti 62 let. Doma je bil iz Novega mesta. Bil je star naseljenec v tem kraju, in zapuša družino.

stal ponoči in je uničil najprej finančno ministrstvo in ministrstvo za narodno gospodarstvo, nato pa še nekatere druge vladne zgradbe.
 Ogenj se je razširil tako naglo, ker je vlada po zadnjem potresu večino zgradb zgradila iz lesa. Ga ilci so se sicer prizadevali, da bi požar omejili, pa se jim ni posrečilo, ker je primanjkovalo vode. Požar se je nato razširil še na mesto ter je izbruhnil na 12 krajih. Skoda je ogromna. Požar se je razširil zelo naglo, ker je pihal močan veter, ki se je pomiril šele po nekaj urah.

Nova zaloga...

in tudi nekaj novih knjig in pisateljev

SLOVENSKE KNJIGE

CIGANKA

Povest o mladi ciganki, ki so jo hoteli prodati, pa je pobegnula.
 cena 75c

DAMA S KAMELJAMI

Spisal ALEKSANDER DUMAS
Pisatelj sam pravi, da je knjiga uganka. Strmiš vanjo kot v zastor, ki zakriva oder, kjer se bo igral kos življenja. In v tem slavnem romanu se res igra velik kos zelo zanimivega življenja.
 cena \$1.75

HUBERT

Spisal Paul Keller.
Roman iz loveškega življenja.
 cena \$1.—

JARI JUNAKI

Spisal RADO MURNIK
Knjiga vsebuje 12 kratkih, smešnih povesti in bo vsakemu v veliko razvedrilo in zabavo.
 cena \$1.—

JERNAČ ZMAGOVAČ

Spisal sloviti poljski pisatelj HENRIK SIENKIEWICZ
Kakor vsi njegovi romani, je tudi ta zelo zanimiv.
 cena \$1.—

KRAJ UMIRA

Spisal JOŽKO JURAČ
Mladí koroški Slovenci zelo jasno in zanimivo popisuje življenje kmetov iz rudarjev.
 cena \$1.—

KAKOR HRASTI V VIHARJU

Spisal Strachwitz.
Zelo zanimiva povest iz domačega življenja.
 cena 75c

MOJE ŽIVLJENJE

Spisal IVAN CANKAR
Najboljši slovenski pripovednik in pisatelj je Cankar, ki v tej knjigi pripoveduje marsikaj zanimivega iz svojega življenja.
 cena 75c.

NA POLJU SLAVE

Spisal HENRIK SIENKIEWICZ
Pisatelj popisuje slavno zmago poljskega kralja Jana Sobieskega nad Turki pri Hotinu in s tem osvobodjenje Poljske. S to zmago je bila končana turška sila, pod katero so toliko trpeli tudi slovenski kraji.
 cena \$1.—

OTROCI SOLNCA

Spisal IVAN PREGELJ
Poznani slovenski pisatelj popljuje čudovit svet med žarkostjo južnega solca in senco hladne severne noči.
 cena \$1.—

ROŠLIN in VERJANKO

Spisal JANKO KERSNIK
Kersnik, ki je poleg Josipa Jurčiča naš najboljši pripovedni pisatelj, v tem romanu popisuje življenje in dogodke na gradu Dvor v dolini Krke na Dolenjskem. Roman je zelo zanimiv od začetka do konca.
 cena \$1.—

ROKOVNJAČI IZPOD TRATE

Spisal Kazimir Przerwa-Tetmajer.
Zelo zanimiva povest o divjem lovu Gronitovskem.
 cena 75c

SAMOSTANSKI LOVEC

Spisal L. Ganghofer.
Ganghoferja pričevajo med najboljših sodobnih pisateljev. — Samostanski lovec je najboljši mojstersko njegovo delo.
 cena \$1.50

SODNIKOVI

Spisal JOSIP STRITAR
Starosta naših pisateljev in pravzaprav oče pravilne slovenščine v tem svojem romanu živo in zanimivo popisuje življenje na deželi.
 cena \$1.75

SREČANJE Z NEPOZNANIM

Spisal MIRKO JAVORNIK
Pisatelj v knjigi pove isto, kot pove naslov: sreča se je z ljudmi, med katerimi so nekateri že mrtvi, drugi še živi. Njihova usoda je bila zanimiva, pri nekaterih tudi tragična. Pred vsem pa popisuje resnično življenje pesameznih.
 cena \$1.—

V ZARJE VIDOVE

Spisal OTON ZUPANČIČ
Najboljši in še živči slovenski pesnik podaja s to zbirko zopet nekaj umotvorov. Pesmi so posvečene njegovi ženi Ant.
 cena \$1.—

V LIBIJSKI PUŠČAVI

Spisal A. Conan Doyle.
Zelo zanimiv roman. Čegar dejanje se dogaja v Egiptu, v deželi bajnega Nila.
 cena 50c

ZADNJI VAL

Spisal IVO ŠORLI
Poznani slovenski pisatelj nam v tej knjigi podaja zelo zanimive podatke o svojih doživljajih v Rogoški Slavini.
 cena \$1.—

ZNANCI

Spisal RADO MURNIK
Poznani humorist v tej knjigi kaže razne značaje ter knjigo sam označuje kot "Povesti in oris".
 cena \$1.25

ZIMA MED GOZDOVI

Spisal Pavel Keller.
V tem romanu Keller v svetlih barvah riše dogodke na kmetih in posebno v gozdovih.
 cena \$1.25

ŽITO POGANJA

Spisal Rene Bazin.
Francoski roman zelo napete vsebine.
 cena 75c

ZADNJI MOHIKANEK

Spisal J. F. Cooper.
Dejanje se vrši v letu 1757, ko so še Indijanci kraljevali v lepi Mohawk dolini v kraju, ki obsega sedanji državni New York in Vermont.
 cena \$1.—

Naročite pri:

KNJIGARNI
"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street,
New York, N. Y.

Poštnino plačamo mi.

Rojakom priporočamo, da naročijo te knjige že sedaj, ker zaloga je omejena in zaradi evropskih razmer je težko dobiti v tem času dokladek.